

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Craiu Nicolae, Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Berescu Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Completului de judecată al Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2021, în privința inculpatului

Domnescu Igor xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.01.2018 – 02.07.2021;

Instanța de apel: 06.08.2021 – 04.11.2021;

Instanța de recurs ordinar: 25.01.2022 – 13.09.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 02 iulie 2021, Domnescu Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.27, 171 alin.(2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus de a încasa de la Domnescu Igor în beneficiul statului cheltuieli de judecată în sumă de 23 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale în cadrul urmăririi penale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, Domnescu Igor, la data de 03 martie 2016, între orele 15:30 și 19:00, acționând în comun acord cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă prin încheierea Judecătorei Cahul, sediul Central din 24 mai 2017, aflându-se în apartamentul nr. 65, amplasat în or. Cahul, str. Păcii nr. 1, cu Xxx. După ce ultima a refuzat se întrețină raporturi sexuale cu Domnescu Igor și cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, ultimii, prin constrângerea fizică și psihică, manifestată prin aplicarea loviturii peste cap, scoaterea xxx cu partea de sus a corpului peste fereastră, cu amenințarea aruncării la pământ de la al patrulea etaj al casei, prin tragerea de păr, dezbrăcarea forțată de haine, au încercat să o violeze pe Xxx, însă din cauze independente de voința persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă și independente de voința lui Domnescu Igor, nu au putut să finalizeze intenția lor, deoarece partea vătămată Xxx a opus rezistență și a fugit din apartament.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Domnescu Igor întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(2) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi: tentativa de viol, adică tentativa săvârșirii raportului sexual, prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, de două persoane, acțiunile intenționate îndreptate nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorilor, aceasta nu și-a produs efectul.

3. Avocatul Berescu Andrei în interesele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Domnescu Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în conformitate cu prevederile art.art.27, 171 alin.(1) Cod penal, și în temeiul art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, să fie dispusă încetarea procesului penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

În motivarea cererii de apel partea apărării a invocat că, prima instanță a menționat în sentința de condamnare despre lipsa probelor și a martorilor care ar susține temeinicia solicitării apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului potrivit art.art.27, 171 alin.(1) Cod penal, însă nu este clar din ce motive sentința din 11 decembrie 2017 pronunțată în privința lui Axenti Iurie, prin care acțiunile inculpatului au fost reîncadrate potrivit art.173 Cod penal și a fost dispusă încetarea procesului penal, nu a fost apreciată drept probă ce ar susține poziția apărării privind reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Domnescu Igor potrivit art.art.27, 171 alin.(1) Cod penal.

Avocatul a notat că, prima instanță a reținut doar argumentul apărării cu privire la simpla declarație de nevinovăție, însă nu a dat o apreciere obiectivă și celorlalte argumente pe care le-a invocat apărarea, cu privire la lipsa elementelor componente de infracțiune, cu privire la subiectul infracțiunii, or din conținutul calificării acțiunilor pentru care a fost condamnat Domnescu Igor, urmau a fi trase la răspundere penală alte două persoane.

Apărarea a mai reținut că, fapta de care este învinuit inculpatul Domnescu Igor a fost săvârșită la 03 martie 2016, iar termenul prescripției de tragere la răspundere a fost întrerupt la 02.04.2021, atunci când inculpatul a fost anunțat în căutare fiind reținut la 22 aprilie 2021. Astfel, curgerea termenului de prescripție a fost întrerupt pe un termen de 20 zile, din data săvârșirii infracțiunii - 03 martie 2016 și până la data de 08 iulie 2021 au trecut mai mult de 5 ani.

4. Prin decizia Completului de judecată al Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2021, apelul declarat a fost respins, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că prima instanță judecând cauza a verificat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate, și întemeiat a ajuns la concluzia că fapta inculpatului Domnescu Igor corect a fost încadrată în baza prevederilor art.art.27, 171 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a notat că, aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe administrate la cauza penală, și cercetate direct și nemijlocit în cadrul cercetării

judecătorești, care au fost apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a remarcat că versiunea părții apărării precum că fapta imputată inculpatului Domnescu Igor nu constituie infracțiunea prevăzută de art.art.27, 171 alin.(2) lit. c) Cod penal, dar necesită a fi calificată potrivit componenței infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(1) Cod penal, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului Domnescu Igor în săvârșirea infracțiunii de tentativă de viol, comisă de două persoane, se probează prin depozițiile părții vătămate Xxx, care în declarațiile sale consecutive și în mod concret descrie acțiunile săvârșite de inculpat în privința sa, și anume că, inculpatul Domnescu Igor împreună cu o altă persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, a tentat la întreținerea unui raportului sexual forțat cu partea vătămată Xxx, prin constrângerea fizică și psihică, manifestată prin aplicarea de lovituri în regiunea capului, încercarea de a o dezbrăca forțat de haine, tragerea de păr și amenințarea că o va arunca de la balcon, intenție care însă nu a fost dusă la bun sfârșit din motivul opunerii de rezistență din partea părții vătămate, cât și fuga acesteia din apartament, și care coroborează cu ansamblul de probe enunțate și descrise mai sus, ce în cumulul lor probează la modul direct vinovăția inculpatului Domnescu Igor în comiterea faptei incriminate.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a notat că declarațiile părții vătămate Xxx sunt confirmate obiectiv prin raportul de expertiză medico-legală nr.145 din 04.03.2016, conform căruia la partea vătămată au fost constatate leziuni corporale sub formă de echimoze pe genunchi produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil și la cădere și lovirea de careva obiect, se califică medico-legal ca vătămare corporală neînsemnată. De asemenea, declarațiile părții vătămate mai sunt confirmate și prin procesul-verbal de consemnare a plângerii din 03 martie 2016 depusă imediat după ce aceasta a reușit să fugă din apartamentul inculpatului; procesul-verbal de cercetare a fața locului din 03 martie 2016, potrivit căruia locul infracțiunii a fost indicat de partea vătămată, ca fiind apartamentul nr. 65 din blocul nr. 1 pe str. Păcii, or. Cahul; procesele-verbale de confruntare efectuată dintre partea vătămată Xxx și inculpatul Domnescu Igor, în cadrul căreia aceasta și-a menținut declarațiile depuse inițial la urmărirea penală, precum și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 04.03.2016, în cadrul căreia partea vătămată Xxx l-a recunoscut pe Domnescu Igor.

Din declarațiile părții vătămate Xxx, a probelor administrate la cauza penală, instanța de apel a stabilit că într-adevăr fapta infracțională s-a realizat anume în modul în care a fost relatată de către partea vătămată Xxx, iar declarațiile inculpatului Domnescu Igor de negare a circumstanțelor declarate de partea vătămate sunt o tactică de apărare, care urmărește scopul de eschivare de a răspundere penală pentru fapta comisă.

Drept urmare, nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate referitor la tentativa inculpatul Domnescu Igor de a întreține cu aceasta relații sexuale forțate săvârșite prin constrângere fizică și psihică, împreună cu o altă persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, la data de 03 martie

2016, între orele 15:30 și 19:00 în apartamentul nr.65 din mun. Cahul, str. Păcii nr.1, iar în consecință depozițiile părții vătămate necesită a fi apreciate ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, și care urmează a fi puse la baza sentinței de condamnare în privința inculpatului Domnescu Igor.

Instanța de apel a mai menționat că, calificarea violului (art. 171 Cod penal), ca fiind săvârșit de două sau mai multe persoane, poate avea loc în cazul în care persoanele (nu mai puțin de două) participante la viol acționau de comun acord, în privința victimei. De asemenea, instanța de apel a explicat că, viol, săvârșit de două sau mai multe persoane, sunt calificate nu doar acțiunile persoanelor care au săvârșit raportul sexual, dar și acțiunile persoanelor care, prin aplicarea constrângerii fizice sau psihice față de victimă, au făcut posibilă săvârșirea acțiunii sexuale respective.

Sub acest aspect, instanța de apel din declarațiile părții vătămate Xxx a stabilit cu certitudine că atât inculpatul Domnescu Igor, cât și persoana în a cărei privință cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, au aplicat față de aceasta constrângerea fizică, manifestată prin aplicarea loviturilor în regiunea capului, acționând de comun acord în vederea întreținerii raportului sexual cu partea vătămată. Aceste împrejurări denotă cu certitudine că fapta inculpatului Domnescu Igor corect a fost calificată în baza prevederilor art.art.27, 171 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Argumentele părții apărării precum că fapta celei de-a doua persoană, în a cărei privință cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, Axenti Iurii, a fost recalificată de către instanța de judecată la pronunțarea sentinței din 11 decembrie 2017 în baza prevederilor art.173 Cod penal, nu pot fi reținute ca un temei de a recalifica fapta inculpatului Domnescu Igor din prevederile art.art.27, 171 alin.(2) lit. b) Cod penal în baza art.art.27, 171 alin.(1) Cod penal, deoarece calificarea infracțiunii se face în baza faptei prejudiciabile la data săvârșirii, dar nu în baza unor circumstanțe noi care apar ulterior pe parcursul examinării cauzei, or, art.113 alin.(1) Cod penal, stabilește, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În altă ordine de idei, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată solicitarea părții apărării de încetare a procesului penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, or, la caz, având în vedere prevederile art.60 alin.(1) lit. c) Cod penal și că infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria celor grave, termenul de prescripție în privința inculpatului Domnescu Igor nu a intervenit.

De asemenea, neîntemeiată este și solicitarea părții apărării privitor la încetarea procesului penal în privința inculpatului Domnescu Igor, în legătură cu împăcarea părților, în acest sens instanța de apel a reținut prevederile art.109 alin.(1) Cod penal, "împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI, la art.264 alin.(1) din Partea specială,...". Astfel pornind de la gradul prejudiciabil al infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(2) lit. c) Cod penal, incriminată lui Domnescu Igor, care în corespundere cu art.16 Cod penal, se atribuie la

categoria infracțiunilor grave, împăcarea părții vătămate cu inculpatului nu poate fi aplicată, fiindcă contravine prevederilor legale, corespunzător procesul penal nu pot fi încetat pe asemenea temeiuri.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului Domnescu Igor, instanța de apel a considerat că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familie acestuia.

Instanța de apel analizând ansamblul circumstanțelor care caracterizează persoana inculpatului, precum și luând în considerare lipsa circumstanțelor care atenuează și celor care agravează răspunderea acestuia, de gravitatea infracțiunii săvârșite și de lipsa pretențiilor de ordin material și moral de la partea vătămată față de inculpat, a considerat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpatului Domnescu Igor este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, conform art.72 Cod penal.

5. Avocatul Berescu Andrei în numele inculpatului, în temeiul pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Domnescu Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat potrivit prevederilor art.art.27, 171 alin.(1) Cod penal, și în temeiul art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, să fie dispusă încetarea procesului penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

În motivarea cerințelor sale, avocatul invocă că atât prima instanță cât și instanța de apel eronat au interpretat circumstanțele de fapt și de drept, încadrând juridic greșit fapta săvârșită de inculpatul Domnescu Igor.

De asemenea, evidențiază că instanța de apel a menționat în decizie despre lipsa probelor care ar susține temeinicia solicitării apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului potrivit art.art.27, 171 alin.(1) Cod penal, însă consideră că nu este clar din ce motive, sentința din 11 decembrie 2017 în privința inculpatului Axenti Iurie, prin care a fost dispusă recalificarea acțiunilor inculpatului potrivit art.173 Cod penal, nu a fost apreciată drept probă pertinentă ce ar susține poziția apărării privind solicitarea de reîncadrare juridică a acțiunilor inculpatului, Domnescu Igor, potrivit art.art.27, 171 alin.(1) Cod penal.

În același context, recurentul notează că instanța de apel a menționat despre faptul că calificarea infracțiunii se face în baza faptei prejudiciabile la data săvârșirii dar nu în baza unor circumstanțe noi care apar ulterior pe parcursul examinării cauzei, însă instanța nu a ținut cont de faptul că sentința din 11 decembrie 2017 în privința inculpatului Axenti Iurie, al 2-lea coautor, prin care a fost recalificată fapta ultimului nu este o circumstanță nouă dar reprezintă o apreciere diferită a circumstanțelor de fapt și de drept a autorității judecătorești în raport cu calificarea efectuată de organul de urmărire penală prin care s-a

decis pornirea urmăririi penale potrivit semnelor componenței de infracțiune prevăzute la art.art.27, 171 alin.(2) lit. c) Cod penal.

În final, apărarea conchide că nu există elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute la art.art.27, 171 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu referire la subiectul infracțiunii, în cazul inculpatului Domnescu Igor or al 2-lea coautor, Axenti Iurie în privința căruia a fost pornită urmărirea penală potrivit semnelor componenței de infracțiune prevăzute la art.art.27, 171 alin. (2) lit. c) Cod penal a fost ulterior tras la răspundere penală pentru aceeași faptă conform art.173 Cod penal.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.art.429 și 430 Cod de procedură penală. În acest sens, acuzatorul de stat a notat că, potrivit mandatului avocațial care se regăsește la materialele cauzei, lipsesc împuternicirile și semnătura inculpatului Domnescu Igor.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că, avocatul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit atestă că acesta nu și-a găsit confirmare, or, prin cercetarea probatoriului de către instanța de apel au fost dovedite elementele infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(2) lit. c) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, alegațiile privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului Domnescu Igor este vădit nefondată, deoarece instanța de apel just a menținut soluția primei instanțe, motivându-și concluziile de acceptare a argumentelor expuse în sentință. Or, din toate probele examinate și cercetate, instanța de apel a constatat indubitabil și a motivat concluziile prin care constată că, inculpatul a comis infracțiunea ce i s-a incriminat.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit apreciază drept întemeiate argumentele instanței de apel, precum că din declarațiile părții vătămate Xxx a stabilit cu certitudine că atât inculpatul Domnescu Igor, cât și persoana în a cărei privință cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, au aplicat față de aceasta constrângerea fizică, manifestată prin aplicarea loviturilor în regiunea capului, acționând de comun acord în vederea întreținerii raportului sexual cu partea vătămată. Aceste împrejurări denotă cu certitudine că fapta inculpatului Domnescu Igor corect a fost calificată în baza prevederilor art.art.27, 171 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de apel a explicat că calificarea violului (art.171 Cod penal), ca fiind săvârșit de două sau mai multe persoane, poate avea loc în cazul în care persoanele (nu mai puțin de două) participante la viol acționau de comun acord, în privința victimei. Totodată, instanța de apel a evidențiat că, viol, săvârșit de două sau mai multe persoane, sunt calificate nu doar acțiunile persoanelor care au săvârșit raportul sexual, dar și acțiunile persoanelor care, prin aplicarea constrângerii fizice sau psihice față de victimă, au făcut posibilă săvârșirea acțiunii sexuale respective.

În lumina considerentelor reținute supra, Colegiul penal lărgit evidențiază că, nu pot fi reținute argumentele părții apărării ce se referă la sentința din 11 decembrie 2017, în privința inculpatului Axenti Iuri, prin care a fost dispusă recalificarea acțiunilor ultimului potrivit art.173 Cod penal. Or, agravanta prevăzută de art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal se atestă în următoarele situații: - săvârșirea violului în coautorat; - săvârșirea violului de către o persoana care posedă semnele subiectului infracțiunii, în comun cu o persoană care nu posedă aceste semne; - săvârșirea violului de către o persoană care posedă semnele subiectului infracțiunii, prin intermediul unei persoane care nu posedă aceste semne.

Astfel, ținând cont de cele stabilite de către instanța de apel și de argumentele care au stat la baza menținerii calificării faptei inculpatului, conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, Colegiul penal apreciază ca fiind declarativ invocată prezența la caz a erorii prevăzute la pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel la capitolul respectiv a dat deplină eficiență prevederilor legale ce țin de aprecierea materialului probator, care a confirmat întrunirea în acțiunile inculpatului Domnescu Igor a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal lărgit, cercetând suplimentar materialele dosarului, specifică faptul că, judecând apelul, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs relevă că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeuriile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocatul inculpatului, cu menținerea sentinței.

În plus, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4.

din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.195-208, vol. II) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de avocatul Berescu Andrei în numele inculpatului, ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, soluția adoptată de către instanța de apel fiind legală și întemeiată, recursul ordinar urmând a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Berescu Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Completului de judecată al Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Domnescu Igor xxx*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 20 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Craiu Nicolae

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie